

רבינו תם	צאת השבת	הדלקת נרות	יום*
20:11	19:24	18:35	ה'א
20:08	19:22	18:33	ה'ב
20:09	19:24	18:35	ה'ג
20:09	19:24	18:34	ה'ד

*לנוהגים 40 דקות: 18:15

הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'

שימו לב אל הנשמה

תשרי התשפ"ז

דיבורים מתוך שיעוריו של הרב"ג עופר ארז שליט"א

העבודה של ר"ה וכוונות תקיעות השופר

עיקר העבודה של ראש השנה זה לא תשובה - חודש אלול זה תשובה, אחרי ר"ה זה עשרת ימי תשובה וזה גם זמן של תשובה אבל כתוב הרבה בספרי המוסר והחסידות והמקור זה הזוהר הקדוש שאומר לא לעשות וידוי בר"ה שמה זה יעורר קטרוג על האדם - אם כך מה העבודה שלנו בר"ה? זה נקרא מלכויות, להמליך את הקב"ה לכן נשים לב שאין תפילה של וידוי בר"ה. יום הכיפורים זה כולו וידוי יש סליחות וידוים אבל לא בר"ה לעומת זה אנחנו רואים שהתפילות של ר"ה הולכים על המהלך שנקרא בכללות מלכויות 'מלך על כל העולם בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך' מבקשים ורוצים להמליך את הקב"ה. מה המשמעות להמליך את הקב"ה?

לבקש על עמ"י בפרט בר"ה

כמובן שכמו כל דבר ברוחניות זה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמיים, יש בזה הרבה בחינות והרבה דרגות בעניין ההמלכה - דבר ראשון בוודאי שאנחנו מבקשים על עמ"י אבל אנחנו רואים שגם בתפילות אנחנו אומרים 'וידע כל פעול כי אתה יצרתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו השם א-לקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה' אנחנו מבקשים על כל העולם וכל הבריאה להכיר במלכות הקב"ה - אז קודם כל אנחנו מבקשים שכל העולם ידע שיש בורא לעולם ויש מנהיג לעולם וזה בחינה יסודית וכללית מאוד במושג של להמליך. בתקופה הזאת צריך מאוד להתחזק בנקודה לבקש על עמ"י בפרט בראש השנה וגם ללמד זכות שגם רוב האנשים שעושים טעויות וגם מתנהגים שלא כסדר אם לא במאה אחוז אז בתשעים ותשע אחוז זה בשגגה או באונס בטירוף הדעת וכן הלאה. אנחנו רואים שהיום אנשים בכלל לא יודעים מימינם ומשמאלם. מי שיודע ומאמין בהקב"ה זה כמעט חיוב להתפלל עכשיו על כלל ישראל שכולם יזכו להתעורר. ראיתי יסוד גדול בליקוטי הלכות בהלכות ברכת הפרות הלכה ג' שרבי נתן כותב ומקשר את כל העניין הזה לעניין של מרים, ידוע שהיא היתה מצורעת שבעה ימים מחוץ למחנה על עוון לשון הרע

לשון הרע והסתכלות שלילית על האדם

מה החומרה הגדולה בלשון הרע? יש בזה 2 בחינות קודם כל הוא מקלקל את נפשו אבל אומר רבי נתן שאין שאדם מסתכל על הזולת זה פועל עליו לטובה או לרעה תלוי איך הוא מסתכל על השני - ע"י לשון הרע והסתכלות שלילית על האדם אפשר להפיל אותו. המלחמה בעולם שלנו זה בין הנשמה הא-לוקית לבין הנפש הבהמית, מצד הנשמה אנחנו רוצים את הטוב ואת האמת ורוצים להתקרב להקב"ה מצד הנפש הבהמית אנחנו רוצים את העולם הזה. ר' נתן מחדש חידוש עמוק ונפלא מאוד כשאתה מסתכל בעין טובה על יהודי אתה מעורר את הנשמה הא-לוקית שבתוכו.

מעצים את הנפש

כשאתה מסתכל על יהודי בהקפדות, בקנאה בפרט כשמדברים עליו דבר לא-טוב מעורר את היצה"ר שבתוכו ואתה מעצים את הנפש ממש מבהיל איזה אחריות יש לנו בהסתכלות על השני. כשאנחנו אומרים לדון את השני לכף זכות צריך לחשוב איך ללמד עליו זכות, לא להגיד על גנב: זה לא נורא. לגנוב זה נורא אבל זה שהוא הגיע למצב כזה שהוא גונב מי יודע איפה הוא גדל ואיזה ניסיונות יש לו בחיים, זה נקרא לימוד זכות אמיתי כי אנחנו לא מלמדים זכות על מעשה שלילי אנחנו מלמדים על אותו אדם שהגיע למצב הזה שהוא לא כ"כ אשם שהוא הגיע לשם ומי יודע משמייים מה שורש נשמות והגלגולים שלו

לא זכיתי ואני לא מתייאש מזה

שאלו אותי אם אני יודע מתי משיח צריך לבוא, אמרתי להם: את האמת אני מאוד רוצה שתהיה לי רוח הקודש אבל לא זכיתי לזה, אני לא מתייאש אבל לא קיבלתי פתקה משמיים שכתוב בה מתי יבוא המשיח ומי זה המשיח אבל הגמרא בהלכות אבידה ומציאה דנה בסימנים. כשמחזירים אבידה בעל האבידה צריך לתת סימנים הגמרא והראשונים שואלים מי אמר שאפשר לסמוך על הסימנים? מה המקור של זה? מהתורה או מדברנן? יש בזה סוגיא גדולה אבל המסקנה לכולי עלמא שסימנים מובהקים זה מהתורה זה המסקנה של הגמרא, אמרתי להם: תראו אנחנו רואים מה שקורה בארץ יש פה סימנים מובהקים, כל המאורעות שקורים עכשיו אנחנו רואים שיש סימנים מובהקים אנחנו בתוך תהליך עצום ובתוך התהליך הזה העיקר שהכל תלוי בו זה כל יהודי שמתעורר בתשובה. צריך לדעת שבשמיים מחפשים כל נשמה יהודית שמתעוררת, כשיש מלחמה למטה יש מלחמה למעלה. פה אנחנו יודעים מה זה מלחמה למטה אבל מה זה מלחמה למעלה? המלאכים יורים טילים אחד על השני? כל מה שקורה פה למטה זה בעצם השתלשלות של מה שקורה למעלה

הצדיקים עומדים בתפילות אין-סופיות

כתוב הרבה בספרים הקדושים שהמלחמה למעלה זה על החובות ועל הזכויות של עמ"י זה המלחמה למעלה - יש את המלאכים שמקטרגים על עמ"י ויש את המלאכים שמסנגרים על עמ"י. הצדיקים עומדים בתפילות אין-סופיות בשמיים, הם יודעים מה שקורה ובגן עדן יש סדרי-תפילות וזה מציאות שלמה זה לא משהו מופשט. המלחמה למעלה זה לפי הזכויות של עמ"י ככל שיש לעמ"י זכויות שם מנצחים. מצד הערבות כל ישראל ערבים זה לזה והנשמות מאוד מעורבות זו עם זו. כל פעולה שיהודי עושה משפיעה לטוב ולמוטב והיא משפיעה אתם לא יודעים עד כמה, היה סיפור לפני 30 שנה או יותר על ספר מאזור תל-אביב שעבר מוות קליני.

לעילוי נשמת סבתנו היקרה והאהובה

שולמית סלמה בת רבי יוסף וגמאר ת.ג.צ.ב.ה

חזרו בתשובה מהמקומות הכי משוגעים כל כן הרבה שטר על כל כן מעט שעשיתי

יש ליצה"ר טכנולוגיה מאוד מתקדמת ורואים את זה היום אבל באמת זה מלחמות רוחניות להרחיק את האדם. הרב דסלר והשם משמואל מביאים שאנחנו מקבלים את הדין באהבה כי כל מה שאתה גוזר עלינו זה פשוט לסלול לנו דרך איך אנחנו חוזרים לגן עדן וזה היסוד לקבל באהבה. אם אומרים לאדם עכשיו: אתה תפסיד 5 ש"ח אבל אתה תרוויח אח"כ חיים הכי מופלאים, מי לא יסכים לזה? כל הדינים של העולם הזה ביחס למה שאדם מקבל זה לא כמו לשלם 5 ש"ח על התענוגים הכי גדולים בעולם הזה, זה לא אותו ערך אלא זה הרבה-הרבה יותר גבוה מזה. שמעתי מאחד הצדיקים שאמר לי פעם: אחרי 120 שנה אדם יגיע למעלה אחרי חזר בתשובה ותהיה לו פליאה אחת, איך יכול להיות שהקב"ה נותן לי כ"כ הרבה שכר על כ"כ מעט שעשיתי בעולם הזה? זה תהיה פליאה. הנשמות מגיעות למעלה ואדם לא יבין: איך יכול להיות? מה עשיתי? לא עשיתי כלום. התשובה תהיה: כן. ואדם לא יבין את זה למה הוא מקבל כ"כ הרבה טוב על מעט שהוא עשה. שמה למעלה גם רואים שהכל זה רק תקופה קצרה. כשאדם מקבל את הדין של הקב"ה אומר הרב דסלר, השם משמואל ועוד צדיקים שזה הכוונה הראשונה שאדם צריך לכוון בתקיעת השופר, שהוא מקבל את הדין של הקב"ה והיסוד של הקבלה הזאת להבין שבעצם הקב"ה רק מרפא אותנו

יש לשטן החרדות כשמקבלים דין באהבה

אתה בעצם מחזיר אותי לגן עדן אז בטח שאני מקבל את זה באהבה. זה דבר נפלא וזה החרדות שיש לשטן שאנחנו מקבלים באהבה את הדין של הקב"ה זה מה שיוצר אצלו חרדות בגלל זה הס"מ מכניס את כל עמ"י לחרדות בגלל כל החרדות שלו. השאלה היא למה הס"מ כ"כ נבהל מזה שאנחנו מקבלים באהבה את הדין של הקב"ה? כי זה גורם לו את הצער הכי גדול ואת המצוקה הכי גדולה. אם אנחנו עושים מצוות ולומדים תורה לא כתוב שזה עושה לו כאלה חרדות. מה שחז"ל אומרים שהס"מ נבהל כשהוא שומע את קול שופר לפי כל המפרשים הוא לא נבהל מקול השופר אלא הוא נבהל מזה שאנחנו מקבלים באהבה את הדין של הקב"ה - זה מה שגורם לו לבהלה ואז הוא חושב שהגיע זמן תקיעת השופר של המשיח, פה נשאלת שאלה:

חצה לסכסך בינו לבין הקב"ה

למה דווקא הדבר הזה גורם לו חרדה? הרי ב"ה נפתחים ישיבות וכוללים ומתחזקים וחוזרים בתשובה ומתקברים לצדיק, מתפללים ומתבודדים - על זה לא כתוב שזה עושה לו חרדות. זה שאדם מקבל באהבה את ההנהגה של הקב"ה זה מחריד אותו. השם משמואל כותב יסוד עצום בנקודה הזאת הוא אומר שכל הפנימיות של העבודה של היצה"ר שהוא מפתה, הוא מסית, הוא מבלבל אבל יש לו כוונה פנימית, כל מה שהוא רוצה ע"י התאוות והעבירות זה רק לסכסך בינו לבין הקב"ה ז"א שאנחנו נכעס עליו והוא יכעס עלינו, זה כל הכוח שלו..

לא סובל אותך, תראה איך אתה מתנהג

זה היסוד של כל הכוח של היצה"ר שהוא מסכסך בינו לבין הקב"ה. יש לו הרבה דרכים איך לסכסך, או שהוא מכניס לאדם הרגשה: בורא עולם התיימש ממך לגמרי, הוא לא סובל אותך, תראה איך אתה מתנהג. מישהו אמר לי לפני שנים שיום אחד היצה"ר בא אליי בהתבודדות ואמר לי: תגיד אתה היית סובל אחד כמון? אמרתי לו: באמת אם היה לי חבר כזה גם אני לא הייתי סובל אותו. אז היצה"ר אמר לי: אתה רואה הקב"ה באמת לא סובל אותך. הסכסוך הזה זה בעצם הרגשות, מחשבות והבנות של כעס או שהקב"ה התיימש מאתנו או שהקב"ה שונא אותנו או שהקב"ה כ"כ כועס עלינו וכן הלאה, יש ליצה"ר עולמות של מחשבה שלמים ואת כל זה הוא מכניס לנו בתוך המחשבה. ברע שאדם אומר: אני מקבל את הדין של הקב"ה באהבה כי אני יודע שהוא עושה את הכל לטובתי - המחשבה הזאת פוגעת בכל הפעולה של היצה"ר שזה לסכסך בינו לבין הקב"ה כשאדם בא ואומר: אני יודע שכל מה שאתה עושה לי זה בגלל שאתה אוהב אותי ורוצה לעזור לי להגיע לנצחיות..

הוא היה בבית דין של מעלה וב"ה נתנו לו חיים והוא חזר בתשובה, אחד הדברים שהוא סיפר שהוא ראה שכשהוא עשה עבירות איך העבירות שלו פעלו וכמה נשמות נפגעו מזה או שנפגעו כפשוטו או שנפגעו רוחנית אבל הוא ראה כמה זה משפיע. אם עבירות של אדם שבקושי יודע בין ימינו לשמאלו כ"כ השפיעו אז מידה טובה מרובה פי חמש מאות, מה זה התחזקות של אדם יהודי. לא יודעים מה פועל כל תיקון הכללי, כל תפילה, כל תשובה כל חרטה, לימוד תורה וכן הלאה. עכשיו בתקופה הזאת אנחנו מאוד צריכים להסתכל בקשר ובחיבור של כל נשמות ישראל איך זה ממש גוף אחד ונשמה אחת - למעלה זה אחדות נפלאה מאוד - לבקש מאוד על עמ"י בפרט בראש השנה בנקודת המלכות של השם. אנחנו עכשיו ממליכים את הקב"ה בראש השנה. הנקודה הראשונה של המלכות זה להתחזק ולבקש מהקב"ה: תתגלה ברחמים ובחסדים על כל נשמות ישראל שכל יהודי יכיר אותך. לפעמים אנחנו אומרים: תראה כמה הם רחוקים. כל הדור היה רחוק, אנשים חזרו בתשובה מהמקומות הכי משוגעים בעולם, עכשיו אפשר להחזיר את כולם בתשובה..

בהלת הס"מ ששומע את תקיעת השופר

אמרתי למישהו: אם אתה ואני חזרנו בתשובה אז אין מישהו אחד שלא יכול לחזור בתשובה, ובאמת לראות את הנקודה הזאת שהכל זה ניסים - זה נקודה אחת. נקודה נוספת, כתוב במדרש שבשעה שהשטן שומע את תקיעת השופר הוא נבהל ומפחד מאוד ואומר שהגאולה באה. שנה שעברה נבהלת וראית שלא באה הגאולה, זה כבר קרה הרבה פעמים אז למה כל שנה אתה נבהל מחדש מתקיעת השופר? מה הבהלה הזאת של הס"מ ששומע את תקיעת השופר? יש על זה הרבה תירוצים אבל ראיתי שכמה מביאים את היסוד הבא והרב דסלר מביא במכתב מאליו כרך ב' בשם אחד מגדולי ישראל בדורות האחרונים שהשופר הוא מוליד את כל השנה הבאה כל זה בא בזמן תקיעת השופר, יש כמה הכנות איך אנחנו מכינים את עצמנו לקראת ההולדה הזאת, אחת ההכנות היסודיות ביותר זה שאנחנו אומרים להקב"ה: אתה עכשיו יושב לדון את העולם בזמן תקיעת השופר, אתה דן את העולם ואתה דן את עם ישראל.

דן אותנו וגזר זה רק לעובתנו

צריך לכוון בזמן תקיעת השופר: מה שאתה דן אותי אני מקבל באהבה ובשמחה, אני מקבל את הדין שלך באהבה ובשמחה. למה שאני אקבל את זה באהבה ובשמחה? ראיתי בספר "שם משמואל" של רבי שמואל בורנשטיין היה בנו של בעל ה"אבני נזר" ונכדו של האדמו"ר מקוצק, הוא היה מתלמידי-תלמידי הבעש"ט הוא כותב שם שכשאנחנו מקבלים באהבה את הדין של הקב"ה בגלל שאנחנו מבינים שכל מה שהוא דן אותנו וגוזר עלינו זה רק לטובתנו כי הוא רוצה להחזיר כל אחד מאתנו לגן עדן. הקב"ה רוצה שכל יהודי יחזור לגן עדן..

זה רק להעביר את הזמן שהוא לא ישתגע

כל הסיפור שלנו בעצם בעולם הזה נקרא סיפור של גירוש, גירשו אותנו מגן עדן בגלל חטא אדם הראשון ובגלל החטאים שלנו. למעשה מצד הנשמה הפנימית שבתוכנו אנחנו יודעים את האמת שכל העולם הזה הוא הבל הבלים, גם כשאדם לוקח קצת מהנאות העולם הזה מצד הנשמה הפנימית זה רק בשביל להעביר את הזמן שהוא לא ישתגע. בשביל שאדם לא יטפס על קירות הוא אוכל עוגה טעימה אבל נשמה יהודית היא חלק א-לוק ממעל היא יודעת את האמת והאמת היא שכל הנשמה שלנו זה ההשתוקקות והכיסופים לחזור לגן עדן כי זה מציאות כ"כ שלמה וטובה וזה טוב איך-סופי זה לא טוב שנגמר. הרמח"ל ועוד צדיקים כותבים שברגע שאדם נושם את האוויר של גן עדן זה אושר אין סופי רק מהנשימה של האוויר בגן עדן זה פי איך-סוף מכל הנאות העולם הזה ומצד הפנימיות האדם היהודי יודע את כל האמת הזאת. ההשתוקקות הפנימית שלנו זה לחזור לשם אנחנו יודעים שמה זה המקום האמיתי שלנו ואנחנו רואים שהיצה"ר בכל הכוחות שלו נלחם בכל הכלים

קחו חלק בהפצה

הפצה חובקת עולם

של הרה"ג צופר ארז שליט"א

02-650-29-29

לעילוי נשמת החייל היקר והאהוב סמל סהר מירני הי"ד

בן לירן והילה הי"ד

2 אור הדעת | ראש השנה

לקבלת העלון במייל: Orhadaat148@gmail.com

לעילוי נשמת החייל היקר והאהוב רואי ששון הי"ד בן אסנת ודוד הי"ד והחייל היקר והאהוב סמל אפיק טרי הי"ד בן אבשלום ואורשרית הי"ד

הן מונעות מאתנו לקבל את מלכות השם

ברגע שאדם מתקן את זה ממילא הנשמה הא-לוקית כבר מאירה באדם, זה לא שעכשיו צריך למצוא מציאות חדשה שהנשמה הא-לוקית תאיר בתוכנו, היא כבר קיימת בתוכנו ונמצאת בתוכנו והיא חלק מאתנו. אנחנו לא חיים אותה הרבה פעמים בגלל ההסתרות, המסכים והמלבושים שזה נקרא כוח הקליפה שלא נותנים לנו חיבור עם המקום הזה אבל הנשמה הא-לוקית תמיד נמצאת בתוכנו לכן כל הכוחות האלה שנמצאים בתוכנו בעיקר מחטא אדם הראשון זה בא לידי ביטוי במידות לא טובות ובתאוות ומשיכה מאוד גדולה לקבל את החיות דרך העולם הזה - זה מונע את האור של הנשמה הא-לוקית להאיר בתוכנו ולהתעצם בתוכנו שנוכל לחיות אותה ולהרגיש אותה - הקליפות האלה מונעות מאתנו לקבל את מלכות השם. אם יש לאדם עכשיו שעתיים פנויות והנשמה הא-לוקית מאירה בתוכו מה הוא יעשה? הוא ירוץ לשדה להתבודד או שהוא יקח תיקון הכללי ויגיד אותו שבע פעמים או שיקח גמרא ויתחיל ללמוד, מיד הוא חי את רצון השם - הטבעיות הפשוטה שלנו זה לחיות את רצון השם. הפשטות שלנו זה ללמוד גמרא ומשנה, להתפלל, לעשות מצוות וחסדים וכן הלאה רק שהקליפה הזאת מבלבלת אותנו לכן היא בעצם סותרת את מלכות השם

מה צריך לסון במלך על כל העולם בכבודך

- כשאנחנו אומרים 'מלך על כל העולם כולו בכבודך' אנחנו צריכים לכוון: בורא עולם תתקן בתוכנו את הכוחות ואת מה שמונע בעדנו לקבל את המלכות שלך בשלמות כי התאוות והמידות מונעות את קבלת מלכות השם - צריך לכוון את זה בתפילות של ראש השנה ובתקיעת השופר. לכל אדם יש כוחות שמתנגדים לכוחות הקדושה ולהשם ואנחנו לא יודעים על זה בכלל. הרב מלכה סיפר לי שהרב אמר לו: כשאדם מתחיל להתקרב לצדיק אמיתי מתחילים להראות לו מה יש בתוכו ומה שהצדיק מראה לו זה רק קצה של קרחון. בכל אדם יש קרחון עמוק מאוד בתוכו אבל בורא עולם עוזר לנו לתקן את זה בכוח הצדיק. לקבל את מלכות השם שזה כל העניין של ר"ה זה שאנחנו מבקשים ומכוונים: בורא עולם תולך אותי בדרך של הכי רחמים וחסדים שאני אתקן את כל מה שיש בי שסותר את מלכות השם. בעניין של התיקון הפנימי יש חלוקה ושתי עבודות:

המילה תרועה זה מלשון רעות

-יש עבודה של אלול ויש עבודה של ראש השנה השפת אמת כותב שזה נרמז בתקיעות שופר שברים ותרועה. שברים זה מלשון שבור שהקול של השופר נשבר. מה זה תרועה? רש"י כותב על הפסוק בתהלים 'ותרועת מלך בו' המילה תרועה זה מלשון רעות וחברות בכל נשמה יהודית יש חברות עם הקב"ה. יש עבודה שנקראת שברים ויש עבודה שנקראת תרועה, מסביר השפת אמת שזה 2 בחינות,

העבודה של שברים זה עבודה של איך להרחיק את הקליפה ואת הטומאה. העבודה של תרועת מלך זה לראות את הקרבה שיש לנו עם הקב"ה ולראות את הנועם הא-לוקי שיש בתוכנו וכל החיים שלנו זה הולך בעצם כל פעם על 2 המסלולים האלה

אומרים שזה חודש הרחמים והסליחות

-פעם אנחנו מרגישים את השברים, את כל השבירות שאנחנו עוברים ופעם אנחנו מרגישים את החברות ואת הרעות ואת הקרבה של האור הא-לוקי, לפי השברים ככה יש את העבודה של התרועה ושל הרעות. ככל שאדם זוכה יותר לעשות עבודה של שברים הכוונה ללב שבור כך הוא זוכה להגיע לתרועת מלך בו, הוא מרגיש את החברות ואת הרעות ואת הנועם הא-לוקי שיש בתוכו, זה תלוי בזה. אומר השפת אמת שלכן תמיד שברים יגיע לפני תרועה כי א"א להרגיש את הרעות שזה הנועם הא-לוקי בתוכנו בלי העבודה של השברים שזה עבודת ההכנה לתרועת מלך בו. צריך להתבונן מה זה העבודה של שברים, זה העבודה של אלול, כתוב שזה חודש הרחמים והסליחות, כל שנה הרבה מתעוררים בשאלה איך אומרים שזה חודש הרחמים והסליחות הרבה מרגישים שבחודש הזה לוקחים להם את כל המוחין והדעת

לתרומות והקדשות: 0525-395-985

להצלת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יהונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושרה עמרם, דביר-אהרון בן אילת, חוהיה בת אילת, אהרון בן חנה, אהובת שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סגילית, סגילית בת רבקה, אורטל בת שולמית, דבורה בת פני-פריחה, יונתן בן עדנה, אביעזר בן כוכבה, אליז בת חביבה, הראל בן אליז, עוז בן אליז, נחמן בן חנה, לאה-רחל בת עדינה, מייר מרים בן ניקול, בת-שבע בת מימיה, שמואל-אליעזר בן עדי, שלומית בת נדרה ויוסף, אלעד בן נילי, הרב אליעזר בן עטיה, אור בן אליז, דניאל בן מירה.

לרפואה: יונה בת בנימין, שמחה בת זיוה, זהביה בת שרה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזל, רפאל נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, אורלי בת שרה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשיירא, שרונה בת שרה, הרב יוסף נתניאל בן שרה, אסתר בת רחל, תמר-פרידה בת סוזן-רחל, חיה-רחל בת עישה, מסעודה קצב בת חוה, יצחק בן מסעודה, יעקב בן אביבה, שלומית בת נדרה ויוסף, מייר בת רחל, תמר דבורה בת יעל, יוסף יניב בן מרים, כוכבה בת מרים שוקת, אסנת יהודית בת עדנה, הרב שלום ארז בן ימנה, עדנה בת שרה, יצחק בן רות.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, ר' יעקב מורי בן סעיד, סבתא שולמית סלמה בת ר' יעקב, לבני בן ר' יעקב, נחום בן ר' יעקב, חיים בן ר' יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, שוליקה בת מסעודה, יפת בן מלכה, מ"ה קדושי-מורן בתוכם משה-שמחה בן שושנה, יוסף עוזרי בן סעיד וחממה, אילנה דליה בת טובה, טובה בת כחילה, ר' שמעון הכהן בן הגאון ר' יחיאל פישל, מרת רבקה-מרים בת הר"ר שלמה, שירן בת מרגלית ויוסף, שיראל בן מרגלית, אדל בת מרגלית, עזרא בן חלווה, דוד בן מרים, סעדה בת שוליקה, יצחק בן לאה, נחשון בן ברכה, לירז בת רחל, אודל בת אילנה, יעל טוהר בת נוגה, סרה הר"ד בן לירן והילה, נאגי בן ירדנה ורעייתו גל האולה בת אסתר הר"ד, אליה בן חבבה, אילנה בת שרה בסרסה, תקוה בת ורדה, יונה אברהם בן רחל, שלום מלול בן עישה, יוסף בן שמעון, אבידן בן מלכה, שרונה בת חיים, מייר בת נדרה, יהושע בן עיישה, דינה (יהודה) בת שרה, רבקה בת מלכה, שלמה בן אסתר, טויה בת ג'ורג'ה, שמעון בן ג'ורג'ה, דוד בן סימי, צדוק בן מרים, בתיה בת נורית, ובן לעילוי נשמת מרת תחיה בת ברכה ע"ה.

הסונה הראשונה והיסודית ביותר בתקיעות

-פה בעצם האדם נוגע בנקודה הכי פנימית של היצה"ר. על זה היצה"ר נחרד שיהודי מקבל באהבה את הדין של הקב"ה, זה עושה לו את החרדות הכי גדולות אבל לא צריך להתחשב בו בנקודה הזאת. באמת לפי כמה מגדולי הצדיקים והמפרשים זה הכוונה הראשונה והיסודית ביותר בתקיעת השופר, לכוון בנקודה הזאת: אני רוצה שתגזור עליי גזירות רק לטובה ומה שתגזור עליי אני מקבל באהבה. הנקודה הזאת למעשה גם יורדת למציאות של התמודדות יום-יומית כי ב"ה שמדברים על זה ומבררים את זה אבל במלחמה במשך היום-יום זה נראה כ"כ הפוך שזה לא לטובה והיצה"ר עם התורות שלו וההסברים שלו והשכנועים שלו פה צריך אם זה בתפילה ואם זה בהתבודדות או בשיחות חברים כל פעם לברר עוד נקודה שזה לטובה וכל פעם להזכיר אחד לשני כל הזמן שהשם טוב איתנו. לפי השם משמואל והרב דסלר זה ממש היסוד של הכל וכל הבניין הרוחני והנפשי וכל העבודה של האדם עומד על הנקודה הזאת כי אם אדם יודע שהקב"ה אוהב אותו ופועל הכל לטובתו כמה כוחות נפש וכמה כוחות בלב אדם מקבל מהנקודה הזאת שהכל כמעט עומד על הבחינה הזאת

אנחנו מבקשים שהכל יהיה ברחמים וחסדים

לצערנו רואים שהיצה"ר עובד פה עבודות אין-סופיות לסכסך ביננו לבין הקב"ה, הוא רוצה להכניס בלב האדם הרגשה שהקב"ה שונא אותך ולא סובל אותך ואדרבה הוא בא ואומר לאדם: אתה לא היית סובל ממשהו כמוך? ובד"כ האדם מסכים איתו בנקודה הזאת. קבלת הדין באהבה זה בעצם בירור יסודי ועמוק בדעת, גם כשאני מרגיש שהקב"ה הולך איתי במידת הדין למה הוא עושה את זה? בשביל טובתי הנצחית, אני לא מבין את זה. לא כל דבר אנחנו יכולים להבין אבל זה הטובה הנצחית שלי. זה היסוד הראשון במחשבה בתקיעת השופר, שאנחנו מקבלים את כל הדין של הקב"ה באהבה, בוודאי שאנחנו מבקשים שהכל יהיה ברחמים ובחסדים אבל הקבלה והדין באהבה זה היסוד הראשון של הכוונה בתקיעת השופר בראש השנה

התקשחת חזקה עם היצה"ר

אמרנו שראש השנה זה מלכויות להמליך את הקב"ה עלינו וצריך להוריד את זה לעבודה הפנימית של כל אחד, באופן כללי אנחנו אומרים 'מלך על כל העולם בכבודך והנשא על כל הארץ בכבודך' זה חלק מהתפילות של ר"ה וזה חלק מהכוונה הכללית והאמיתית אבל צריך להוריד את זה לתוך הפנימיות מה זה להמליך את הקב"ה. אמרנו שנקודה אחת זה קבלת הדין באהבה אבל יש נקודה נוספת: הנשמה הא-לוקית של כל אחד מאתנו מחטא אדם הראשון גורשה מגן עדן והעבודה שלנו בעולם הזה זה לחזור. מה מונע מאתנו את החזרה? כתוב הרבה בספרים שמחטא אדם הראשון נכנס בנו יצה"ר והוא התערבב בתוכנו. הרמח"ל כותב שזה התערבבות פנימית מאוד לכן זה כ"כ קשה לברר כי בנקודות הפנימיות אנחנו כבר לא יודעים מה זה יצה"ר הטוב ויצה"ר הרע כמו שאומר רבינו בליקוטי מוהר"ן שיש יצה"ר כ"כ דק שמאוד מבלבל אותנו, יש בתוכנו התקשרות מאוד חזקה עם היצה"ר ועם העולם הזה משמה זה התחיל, כל אחד עבר מה שעבר אבל משם זה התחיל וחטא אדם הראשון גרם לכמה דברים בתוכנו שמתנגדים בעצם למלכות השם

שיראה האדם איך הוא יוצא מפחיתותו

יש כמה נקודות בדבר הזה בליקוטי הלכות בהלכות חדש הלכה ד' רבי נתן כותב על מה ישים אדם מגמתו בעולם הזה ומה תהיה התבוננותו ומטרתו בעולם הזה? על מה אנחנו צריכים לשים את הדגש? רבי נתן אומר במשפט אחד: שיראה האדם איך הוא יוצא מפחיתותו - זה כל העבודה שלנו. בפשטות פחיתותו זה היצה"ר שנכנס בתוכנו מחטא אדם הראשון, זה מידות לא טובות ותאוות של העולם הזה זה כפירה ובלבולים באמונה, משיכה חזקה מאוד לתענוגים וחיות של העולם הזה - העבודה שלנו בעצם זה לתקן את זה. רבי נתן אומר יסוד מאוד גדול שכל האור הא-לוקי כבר קיים בתוכנו, למה אנחנו לא חיים את זה? בגלל המעטפת שיש על זה שנקרא כוח הקליפה

מרגישים בחודש אלול בחושך הכי גדול?

למכאובי לנגדי תמיד? לשויתי השם לנגדי תמיד? איך דוד המלך הגיע לשויתי השם לנגדי תמיד? ע"י האמת הזאת שהוא היה אמייתי עם כל מה שקורה בתוכו וכל פעם שהוא היה רק מפספס או נרדם קצת, מיד היו זורקים אותו לשאול תחתיות תזכור איפה אתה נמצא - בזכות זה הוא רגל רביעית של המרכבה, הוא תיקן את מידת המלכות בשלמות הכי גדולה שיכולה להיות בזכות זה שהוא היה אמייתי עם עצמו כל השבעים שנה שהוא היה חי. רבינו האר"י כותב בשער הגלגולים שמעט מאוד נשמות זכו לתקן את עצמן בגלגול אחד, דוד המלך היה אחד מהנשמות האלה שזכו

תקיעת שברים זה העבודה של שבירת הלב

הנקודה של דוד המלך היתה שהוא כל פעם הבין המאורעות, הניסיונות ומה שהקב"ה מעביר אותי בחיים שלי זה כדי לעזור לי לראות עוד יותר אמת בתוכי וזה חטאתי לנגדי תמיד זאת היתה העבודה שלו. האדמו"ר אמר פעם שאדם יכול להגיע למקום הזה ולהגיד: טוב אם זה החטאים שלי, אז בוא נזרום איתם כבר. מיד דוד המלך קיים מכאובי לנגדי תמיד, יש לי כאב מהחטאים האלה, אני לא שמח בזה שיש לי את זה ואז הוא הגיע לשויתי השם לנגדי תמיד וזה שברים תרועה. שברים זה העבודה של שבירת הלב, להגיע ללב שבור של האדם ותרועה זה מלשון רעות. איפה מתגלית הרעות, החביבות והידידות? פעם מצאו פתק שהאור החיים הקדוש רצה לשים בכותל הוא פנה לשכינה בלשונות כאלה מיוחדים שיש בינו לבין השכינה

אם יראו לי שאני הפושע הכי גרוע בעולם

גם בחודש אלול וגם בעשרת ימי תשובה ואח"כ כל החיים לזכור לא לפחד מגילוי האמת שבתוכנו שאדם לא יפחד מזה. יראו לי שאני פושע ועברייני וכולי אוהב כבוד, רק מה? לקבל את זה תמיד גם אם יראו לי שאני הפושע הכי גרוע בעולם. משהו אמר לי לפני כמה ימים שאם פותחים את זה לאדם היצה"ר יכול להראות לאדם שאין לו שום סיכוי. צריך לדעת שהיצה"ר שקרן ורמאי וככל שאדם יותר רואה את גודל פחיתותו ומשם הוא בא תמיד להקב"ה והוא לא בורח מהקב"ה: בורא עולם תציל אותי אני לא רוצה את המציאות הזאת, תעזור לי לתקן..

כשאדם רואה את עומק הרע שיש בתוכו

כל זה בעצם התיקון של עומק-עומק התשובה וזה נקרא התשובה הפנימית והעמוקה אבל עם כל זה צריך לדעת לא לפחד מזה. באמת לאמיתתה כשאדם רואה את עומק הרע שיש בתוכו ושם הוא עושה תשובה מתוך זה שהוא רואה את זה, זה מוליד את הרעות ואת החביבות הכי גדולה בנינו לבין הקב"ה וזה למעשה החיבור הכי גדול שיש בין האדם לבין הקב"ה זה יסוד נפלא וזה בעצם הכוונה בתקיעות של שברים ותרועה.

הרבה אנשים מרגישים בחודש אלול בחושך הכי גדול ובשבירות הכי גדולות, מה הרחמים והחסדים? יש פה יסוד מאוד גדול שצריך לחדד אותו ולהתבונן בו, איך אנחנו יכולים לתקן את עומק פנימיות הרע שאחוז בעומק פנימיות הנפש שלנו? מה אדם יכול לעשות? בוודאי שמעשים טובים לימוד תורה ומצוות זה דברים שמועילים אבל אם אדם יזהה בתוכו הוא יראה שלימוד התורה והתפילות שלו בוודאי שזה דבר גדול וחשוב מאוד אבל זה לא יכול להגיע לנקודות עמוקות בנפש של אחיזת היצה"ר, זה לא פועל שמה, אין ספק שזה ממתן ומרכך. קודם כל זה מצווה שאנחנו חייבים לעשות אבל כשאנחנו מדברים מנקודת התיקון הפנימי זה לא מספיק - מה עומק העבודה של שברים לתקן את שורשי הרע שיש בתוכנו?

על ידי שאדם מזהה בתוכו את עומק הרע

הזכרנו קצת בשם האדמו"ר מפוריסוב שהתיקון של עומק הרע זה ע"י שאדם מזהה בתוכו את עומק הרע. כשאדם מזהה בתוכו את עומק הרע והוא מתחיל להבחין איזה יצה"ר יש לי וכמה אני יכול למרוד בהשם מצד היצה"ר וכמה אני יכול לעשות כנגד השם, ככל שאדם מזהה את זה ובא ומבקש סיעתא דשמיא ועושה מחאה ותפילה ומגלה רצונות על הנקודה הזאת זה נקרא תפילת אמת וזה נקרא ממעמקים קראתך השם. בוודאי שאדם בא ואומר חטאתי עויתי פשעתי והוא לא רואה כ"כ איפה הוא חטא אבל הוא אומר את זה כי זה כתוב בסידורים, זה שאדם מקיים את זה בוודאי שזה טוב אבל זה לא עומק התשובה. עומק התשובה זה שאדם מזהה בתוכו: מבחינת כעס אני לא קשור עם עבריינים אבל ברצונות שלי הייתי משמיד עכשיו חצי מאוכלוסיית כדור הארץ, זה מצד כעס, הקפדות וקנאה..

לקחת כמה מדליות זהב בתחרות הזאת

שאדם יזהה בתוכו עד היכן עומק הדברים ועד איפה זה מגיע עד שאדם ירגיש שאם יש תחרות עולמית מי הכי גרוע בעולם הוא רוצה להיות השליח של ישראל בתחרות הזאת, להרגיש שהוא יכול לקחת כמה מדליות זהב בתחרות הזאת - הכוונה שאדם יזהה שיש לו את זה ופתאום הוא ירגיש את התעוררות הרע ואז כשאדם בא ומתפלל מהמקום הזה זה נקרא עומק התשובה ממעמקים קראתך השם, אני לא קורא עכשיו טקסט בגלל שכתוב בסידור חטאתי עויתי פשעתי. אני מבקש ממך אם אתה לא תעזור לי אני יכול להקים ראש ארגון פשע, נואפים ובעלי תאוות ממון. ככל שאדם מזהה את זה בתוכו זה נקרא חטאתי לנגדי תמיד - דוד המלך הלך כל חייו עם הנקודה הזאת. פעם אמר לנו האדמו"ר שכל פעם שכתוב 'תמיד' דוד המלך לא עזב את הנקודה הזאת אף פעם. 3 תמידים יש בתהלים 'חטאתי לנגדי תמיד'

פיות ההתחדשות

מעלת אומן ראש השנה

והזהיר לעשות כרוז

אמר: הראש השנה שלי עולה על הכל. והיה פלא אצלי מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרבים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר. כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה. והזהיר לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליי יהיה על ראש השנה אצלו לא יחסר איש. ומי שאזכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד. "אכלו מעדנים ושתו ממתיקים כי חדות ה' היא מעדכם" וזה נאמר על ראש השנה.

(חיי מוהר"ן, גודל יקרת ראש השנה שלו, ת"ג)

"אם לאכול אם שלא לאכול"

אחד אמר לפניו שיהיה נוח לו יותר להיות אצלו על שבת תשובה ולא על ראש השנה כי אין לו מקום לעמד שם בבית המדרש וגם אין לו אכסניא טובה לאכול וללון ומחמת זה דעתו

מבלבלת מאד ואינו יכול להתפלל בכונה על פן היה טוב לפניו יותר להיות אצלו בזמן אחר ולא בראש השנה.

השיב לו רבנו זכרנו לברכה בזה הלשון: "אם לאכול אם שלא לאכול אם לישן אם שלא לישן אם להתפלל אם שלא להתפלל (רצונו לומר שלא להתפלל בכונה כראוי) אך ורק שתהיה אצלי על ראש השנה יהיה אצלך שיהיה".

[ובאמת כל דברים אלו הנ"ל הם רק דמיונות ופתויות של הבעל דבר כי תודה לאל נראה בחוש שעל פי הרב מתפללין יותר בכונה בכלל הקבוץ הקדוש על ראש השנה ממה שהיה מתפלל בביתו]

(חיי מוהר"ן, גודל יקרת ראש השנה שלו, תד)

עוצם גודל החיוב להיות אצל רבינו בר"ה

אחר כך בערב ראש השנה דבר עמנו מזה, ואמר שעליו יש רחמנות גדול. כי רצה באמת להיות פאן על ראש השנה, אך נמנע מחמת הנ"ל. אחר כך ענה הוא זכרנו לברכה ואמר בקול חזק מעמק הלב ומה אמר לכם אין דבר גדול מזה, הינו מלהיות

אצלו על ראש השנה. ואמר בזה הלשון בקול זיע סגיא (ווי אזוי זאל איך איידן זאגן, קיין גרעסערס דער פון איז ניט פאר האגין. איי אנדערע גוטע יודין זאגן ניט אזוי, איז נאך אקשיא) [מה אמר לכם אין דבר גדול מזה, ואם צדיקים אחרים אינם אומרים כך אז עוד קשיא] (כלומר הלא בלא זה כבר מקשינן עליו קשיות הרבה ויהיה קשה עוד קשיא זאת גם כן מה שהקפיד כל כך להיות אצלו על ראש השנה דיקא.

ומפלל דבריו הקדושים שדבר אז עמנו למדנו כמה דברים. למדנו עוד הפעם עצם גדל החיוב להיות אצלו על ראש השנה. כי אף על פי שידענו זאת מכבד, אף על פי כן מרבוי דבריו הקדושים אז בזה, ומתנועותיו הנוראות אז הבינו עצם החיוב יותר ויותר, שאי אפשר לבאר זאת בכתב.

כל נסיעה של כל אחד מקרבת את הגאולה

שמעתי מר' נחמן בן ר' שכנא ז"ל ששמע לענין נסיעת ראש השנה וכו', והיוצא מדבריו הקדושים שכל נסיעה ונסיעה של כל אחד ואחד יהיה לה חלק בקץ הגאולה.

(כוכבי אור, אנשי מוהר"ן ד)